

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petera Szaba v trestnej veci obvineného **Ing. M. M.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. januára 2011 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený Ing. M. M., zastúpený obhajcom JUDr. J. Č. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 19. januára 2010 sp. zn. 3 To 127/2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. M. M. **s a o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 16. februára 2009, sp. zn. 2 T 53/2006, bol Ing. M. M. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od apríla 2002 do júla 2002 v B. na O. uviedol konateľku spol. E., s. r. o., Z. S. a Ing. I. P. do omylu tým spôsobom, že pod zámkou zhodnotenia investovaných finančných prostriedkov nákupom akcií rôznych akciových spoločností, najmä akcií spol. Západoslovenská energetika, a. s., vylákal od spol. E., s. r. o., v zastúpení konateľkou spoločnosti Z. S. sumy 2 300 000 Sk (76 346,01 eur) a 620 000 Sk (20 580,22 eur) a od Ing. I. P. sumu 280 000 Sk, nevyvinul žiadnu činnosť za účelom realizácie deklarovaného zámeru, uvedené finančné prostriedky na nákup akcií nepoužil a v dohodnutej lehote do dňa 15. septembra 2002 tieto nevrátil, čím poškodenej spoločnosti E., s. r. o., spôsobil škodu vo výške 2 920 000 Sk (96 926,24 eur) a poškodenému Ing. I. P. škodu vo výške 280 000 Sk (9 294,29 eur).

Za to bol odsúdený podľa § 250 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere **3 a pol (tri a pol) roka**.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do **I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny**.

Súčasne súd zrušil výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom zo 6. septembra 2004, sp. zn. 2 T 132/2003, ktorý nadobudol právoplatnosť 27. apríla 2005, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného uhradiť poškodenému Ing. I. P. škodu vo výške 9 294,29 eur (280 000 Sk).

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená spoločnosť E., s. r. o., Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal obvinený Ing. M. M. odvolanie, ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa, že v priebehu trestného konania navrhol dôkazy, ktoré by mohli potvrdiť jeho obranu, avšak súd jeho návrhy na doplnenie dokazovania zamietol. Podľa neho vykonaným dokazovaním nebola preukázaná objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, pretože nebolo preukázané, že poškodená spoločnosť bola vôbec schopná mu poskytnúť sumu 2,92 milióna Sk. Taktiež nebola naplnená subjektívna stránka, pretože bol ochotný vrátiť sumu 1,08 milióna Sk. Od poškodeného Ing. P. žiadne peniaze neprevzal, nespáchal preto trestný čin a domáhal sa oslobodenia, eventuálne navrhoval zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa s tým, aby doplnil dokazovanie v zmysle jeho návrhov.

Krajský súd v Bratislave na podklade podaného odvolania rozhodol na verejnom zasadnutí 19. januára 2010 uznesením sp. zn. 3 To 127/2009, ktorým podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 19. januára 2010, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Uvedeného dňa obvinený aj nastúpil do výkonu uloženého trestu.

Odpis rozhodnutia krajského súd bol obvinenému doručený 28. januára 2010 a jeho obhajcovi 4. februára 2010.

Okresný súd Bratislava III dňa 21. januára 2011 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Ing. M. M., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. Č., ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 28. apríla 2010 a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch dovolania obvinený uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., pretože boli porušené jeho práva na obhajobu. Toto porušenie spočíva v tom, že orgány činné v trestnom konaní vypočúvali svedkov a oboznamovali sa iba s tými dôkazmi, ktoré svedčili v jeho neprospech. Neoboznámili sa dôkazmi a nevypočuli svedkov, ktorých výpoveď by objektívne svedčila v jeho prospech. Ním navrhované dôkazy by potvrdili zlú finančnú situáciu poškodenej spoločnosti, a teda mu nemohla vyplatiť takú sumu peňazí, ako sa uvádza v obžalobe a rozsudku. Navrhoval aj ďalšie dôkazy, ktoré by potvrdili jeho obhajobu, avšak súd jeho návrhy zamietol. Vzhľadom k tomu navrhol vysloviť, že napadnutými rozhodnutiami bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušiť tieto rozhodnutia a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu vyjadriť, ktorú možnosť využil iba okresný prokurátor a podaním zo 14. januára 2011 navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom svojho obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného

je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/) Tr. por.

V prvom rade považuje za potrebné najvyšší súd uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania a v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, takéto dovolanie treba odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Obvinený Ing. M. M. namietal, že v konaní došlo k zásadnému porušeniu jeho práva na obhajobu, ktoré porušenie zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Obvineným uvádzaný dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo trestné stíhanie obvineného vedené pre trestný čin, na ktorý bola stanovená trestná sadzba odňatia slobody od 5 do 12 rokov, pričom začalo ešte za účinnosti starého Trestného poriadku zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov. Prípady nutnej obhajoby upravovalo ustanovenie § 36 citovaného zákona. Vzhľadom na trest, ktorý obvinenému hrozil išlo o prípad nutnej obhajoby podľa § 36 ods. 3 Tr. por. Obvinený si zvolil na plnú moc 31. augusta 2005 obhajcu JUDr. Č., ktorý sa zúčastňoval úkonov prípravného konania a bol prítomný počas hlavného pojednávania i verejného zasadnutia o odvolaní. Obhajca obvineného mal teda možnosť počas celého konania kvalifikovane navrhovať, predkladať a zadovažovať dôkazy slúžiace na obhajobu obvineného.

Okrem toho právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie tohto práva zo strany obhajoby obvineného. V prípade, že právo na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa takýmto návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu

vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por. resp. práva podľa § 2 ods. 11 Tr. por. V prípade, že by záver súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a že ju nebude overovať ďalšími dôkazmi zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok a nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu. Napokon najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že rovnaké námietky uplatňoval obvinený v dôvodoch svojho odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, pričom s jeho námietkami sa vyrovnal už súd druhého stupňa v odôvodnení svojho uznesenia. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, nie však na revíziu skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa ani na preskúmavanie nimi vykonaného dokazovania.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ing. M. M. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková